

De Heraut

voor de

Gereformeerde Kerken in Nederland.

Het nadrucken van den inhoud van dit blad is verboden overeenkomstig de Wet op het Auteursrecht.

Dit blad wordt geregeld des *Vrijdags* aan de geabonneerden verzonden. Bijdragen van medewerkers, ingezonden stukken en alles wat verder den inhoud van dit blad betreft, te adresseren aan de REDACTIE. Abonnementen en Advertentiën aan de ADMINISTRATIE. Bureau: Warmoesstraat 96, te Amsterdam. Inzendingen, die later dan *Donderdag* 's namiddags te 12 uur worden ontvangen, kunnen voor het nummer van die week niet meer in aanmerking komen.

Zondag 10 September 1916. N°. 2016.

Abonnementsprijs: *frank* aan huis, per drie maanden f1.20, voor België per jaar f1.50 bij vooruitbetaling, voor het verdere Buitenland en Ned.-Indië per jaar f1.60 bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers f—10. Abonnementen worden aangenomen door het Bureau te Amsterdam, Boekhandelaars, Postdirecteuren en Advertentiën: van 1 tot 8 regels f1.20, voor elken regel meer f—20. Aanvragen en vermelding van liefdesgevallen f—12 per regel.

„Een vriend van God”.

En de Schrift is vervuld geworden, die daar zegt: En Abraham geloofde God, en het is hem tot rechtvaardigheid gerekend, en hij is een vriend van God genaamd geweest. Jacobus II: 23.

In 't hart van Azië, waar God den mensch schiep, en straks in Noach en de Aartsvaders de vollere openbaring van zijn genade gaf, is het menscheijk gemoedsbestaan nu nog zooveel rijker dan in ons hoog verstandelijk Europa.

Wie zou onder ons ook maar op de gedachte komen, om te voelen en in zijn leven te tonen, dat hij een vriend van Gods was. Een kind Gods, o ja. Een door God begenadigde, o gewisselijk. Maar voor God als vriend op te treden, 't ligt zoo buiten onze opvatting.

In het leven der aartsvaders daarentegen, stond dit besef, om 'vriend van God' te zijn, sterk op den voorgrond.

Men nam waar, men wist, men doorzag, hoe er onder de kinderen der menschen een sterke strooming was, die tegen God inging, die vijandig tegenover God stond, en die op alle manier aan de eere Gods te kort deed. En nu kwam juist hierdoor in het vrome hart als van zelf de drang en de aandrift op, om die belagers van Gods eere tegen te staan, het telkens weer voor God tegen hen op te nemen, en zich en in zijn persoonlijk leven, en in zijn gezin, en in zaken van land en volk, als een vriend van God te gedragen, als iemand die steeds voor God en tegen zijn vijandig partij koos, ten einde zich aldus in heel zijn levensbestaan te betonen als iemand, die zich voor alle dingen aansloot bij de *partii de Dieu vivant*, d.w.z. bij de heerscharen des levenden Gods.

Het Aziatische herdersleven gaf bij het omdoen daarvan het exempel. Nu nog is het leven onder de woestijnbewoners bijna altoos in twee groepen gedeeld, en een ieder die met zijn tent optrekt, weet bij welke der twee groepen hij als vriend hoort en gerekend wordt. Zoo gerekend, dat hij, gelijk Rom. V: 7 't betuigt, 'mogelijk zelfs voor wie zijn vriend is, zal sterven.

En zoo nu brengt de Schrift 't ook op onze verhouding tot onzen God over.

Fel gaat in de wereld nog steeds de strijd tegen God door. En daarom nemen Gods kinderen het in dien felle strijd, met hart en ziel, voor hun God op.

God is hun vriend, en daarom is 't hun roem en eere, als een vriend van Gods bekend te staan, en als vriend van God voor Hem in de bres, als 't moet, te sterven.

Nu is het merk van een diepgaand vriendschap, dat wat des vriends is vooropga, en dat onze eigen belangen eerst daarna komen. Daar nu een vriend van God te-zijn van zelf op 't allerdiepst gaat, ligt hierin, dat de zake Gods, de glorie onzes Gods, er in ons leven niet zoo bij moet komen, maar heel ons bestaan van ons leven beheerschen moet.

Helaas, maar al te velen vatten dit niet. O, gewisselijk, ook zij komen voor de eere Gods op, maar als voor iets dat eerst in de tweede plaats aan de orde komt. God moet hun genadig zijn, *hij* moet de Zoen ten goede komen, *zij* moeten door Gods trouwe Vaderzorg verkwikt worden, en dan, zeer zeker, zullen ook zij voor hun God nederknien en Hem dankend aanbieden.

Maar zie nu aan het *Onze Vader* hoe feil hun zieleineiging gaat.

Hadden zij een 'Onze Vaders' moeten opstellen, dan zou 't geweest zijn een bidden om gezondheid, om een drogen van hun tranen, om een verzekering en verbetering van hun levenslot, om vergeving van hun zonden, en om hun eeuwige behoudenis, en dan aan 't slot zeer zeker ook een bede erbij voor Gods eere en voor de nitbreiding van zijn Koninkrijk.

Maar zie nu zelf, hoe heel anders het *Onze Vader* is, dat ons de Christus op de lippen heeft gelegd. In dat *Onze Vader* gaat niet ons lot, maar de eere Gods voorop. Drie bedien volgen op elkaar, voor Gods Naam, voor Gods Koninkrijk, en voor het volbrengen van Gods wil. En eerst daarna komt er ééne bede voor ons eigen levenslot, en dat nog wel één bede voor dien ééne dag, en dan nog alleen om 't brood, dat we op dien ééne dag behoeven zullen. „Ons dagelijksch brood geef ons heden!”

En dan komen er niet anders meer dan twee bedien voor onzen *geestelijken* nood: Vergeef ons onze schulden, en Verlos ons van den Boozel, wat toch op niet anders doelt dan op de heerschappij in ons hart

van onzen driemaal heiligen *Vriend* daarboven.

Als Vriend van God op te treden is iets, waarmee de zondaar niet beginnen kan, doch waartoe 't geloof in den Zoen van het Kruis van Christus hem toch, na de eerste doorbreking van zijn geloof, brengen moet.

In maar al te veler hart heerscht, ook als ze dankend bij het Kruis nederknien, helaas nog al te veel het oude egoïsme. Het blijft hun maar al te veel om *hien zelf* te doen. Dat hun vergeving toekome, dat hen genade verrijke en dat ze straks een eeuwige heerlijk lot tegemoet mogen gaan.

Bij maar al te velen komt 't zelfs zóóver niet, en gaat 't nog voor o zulk een groot deel nog niet eens om hun *ewig* lot, maar veelmeer nog om *aardsch* geluk en voorspoed.

Doch neem nu aan, dat ze allengs hooger standpunt innemen, om dan toch voor alle dingen te bidden om hun zoen en eeuwige behoudenis, ook dan toch staat nog altoos het egoïsme zoo veelzins op den voorgrond, en is het hun te doen niet in de eerste plaats, om God tot Zijn eere te doen komen, al gingen ze zelf ook voor eeuwig verloren, doch veel meer om persoonlijk gered te worden: iets waartoe God hun dan zijn genadige hulpe moge verlenen.

Van zelf echter is ook dit standpunt niet, waarop Gods Woord wil dat we staan zullen.

We moeten in den bangen strijd van de wereld tegen onzen God, in de allereerste plaats ons als „vrienden van God” tegenover die vijandige wereld gedragen. Ons eigen ik, zelfs ons *ewig* lot, mag eerst in de tweede plaats komen.

Niet eigen geluk in deze wereld en *ewig* heil eens in den hemel moeten we allereerst bedoelen, en dan onze God er met zijn glorie zoo bijkomend.

Neen, een kind van God, dat niet bleef staan, waar hij bij zijn bekeering uitkwam, maar doorging in heiliging, die gaat van zelf almeer het Onze Vader in zoo heel anderen geest dan vroeger bidden.

God *zijn* vriend, en daarom voor God zijn eerste drie bedien, en dan slechts één bede voor zijn aardsch bestaan, en wel niet anders dan voor *heden* en voor *heden* voor zijn *dagelijksch brood*!

Dr. A. K.

Officiële Berichten.

De Algemeene Vergadering van het Geref. Traktatennootschap „Philippus” zal D. V. *Donderdag* 19 Oct. a.s. gehouden worden te Assen.

Door de uitgeverijfirma's E. J. Bosch Jhr. te Nijverdal en Oosterbaan & Le Cointre te Goois, is besloten de uitgave van het jaarboekje voor en het handboek ten dienste van de Gereformeerde Kerken in Nederland te beëindigen en deze beide uitgaven te vervangen door één gids voor het Gereformeerde kerkelijk leven onder den titel: *jaarboek ten dienste van de Gereformeerde Kerken in Nederland*.

Dere gecombineerde uitgave zal bezorgd worden door de firma Oosterbaan & Le Cointre te Goois, terwijl als redactoren zullen optreden de predikanten G. Doekes en J. C. Rullmann.

Vers. van Geref. predikanten. De volgende stellingen zullen door Dr. V. Hepp van Klundert, in zijn lesing ter Predikantenvergadering op *Dinsdag* 19 Sept. a. s. te Utrecht over: „De betekenis der analogia fidei voor de exegese verdedigd worden:

1. De analogia fidei biedt een onderwerp van actualiteit niet ontbloeit.
2. Niettemin is de huidige theologie over het algemeen van haar betekenis niet genoeg doordrongen.
3. Voor een niet gering doel dient dit geweten aan de onbekendheid met de vroegere Gereformeerde theologie op dit punt.
4. Ten onrechte ontleent de analogia fidei haar naam aan Romeinen 12 vs. 6 (in onze Statenvertaling vs. 7).
5. Ook de meeste schriftuurplaatsen, waarin men haar zakelijk meent weet te vinden, kunnen als loca probantia niet dienen.
6. Wel rust zij op schriftuurlijken grondslag.
7. Alleen in de Gereformeerde theologie kwam zij tot ontwikkeling.
8. De interpretatio secundum analogiam fidei verklaart de onderscheiden schriftuurdeelen naar de grondgedachten van het schriftgeheel, welke door de zorg des Heiligen Geestes haar reflectie vinden in de fides quae creditur.
9. Men onderscheide de analogia fidei van de analogia contextus, de analogia revelationis en de analogia sacrae scripturae.
10. Slechts voor de exegese heeft zij directe praktische betekenis.
11. Zij impoiteert in de exegese geen vreemd element, maar past geheel in het kader dier wetenschap.
12. Zij vindt haar analogie in de algemeene hermeneutiek.
13. Zij mag niet omgezet in een analogia dogmatis.

14. Mits aanvaard, belooft zij de exegese naar nieuwere opvatting rijker winst.

Kort verslag der classe Brielle, gehouden te Middelharnis 30 Aug. 1916.

1. De vergadering wordt op de gebruikelijke wijze geopend.
  2. Alle kerken zijn wettig vertegenwoordigd.
  3. In het moderamen nemen zitting: Ds. de Jonge als praeses; Da. Esselink als scriba; Da. Dekker als assessor.
  4. De notulen worden onveranderd vastgesteld.
  5. De stukken, noodig voor het examen voor cand. Gravendijk, worden in orde bevonden.
  6. Besloten wordt een deputaat te benoemen voor den evangelisatie-arbeid in N.-Brabant. Benoemd wordt Da. Mol van Zwartewaai.
  7. Verschillende deputaten worden benoemd.
  8. Besloten wordt, dat de classe voortaan te Middelharnis zal blijven vergaderen, en dat 't archief daartoe zal worden overgebracht.
  9. De rondvraag naar art. 41 geeft een bevredigende uitkomst.
  10. De vacaturebeurten worden geregeld.
  11. Na de pauze heeft het peremptoer examen plaats van den heer Gravendijk, beroepen predikant te Brielle en Tinde. Met algemeene stemmen wordt deze broeder toegelaten tot den Dienst des Woords en der Sacramenten.
  12. Na hem Ps. 134: 3 te hebben toegezeggen, wordt de vergadering met dankzegging gesloten door Da. Ravinck.
- Op last der classe,
G. DEKKER.

Agenda van de algemeene vergadering der Vereeniging tot Christelijke Verzorging van Krankezieken in Nederland, D. V. te houden *Woensdag* 27 September 1916, des namiddags ten 1 ure in het oosterslokaal, Slotlaan 15 (achter de Geref. Kerk) te Zeist.

1. Opening door den voorzitter. Gebed en lesing van het Woord Gods.
  2. Jaarverslag en verslag van de commissie tot het nazien der rekening over 1915.
  3. Verkiezing van leden des bestuurs. Aan de beurt van afsteden zijn de heren G. A. Boach (Dennoord), Dr. H. Franssen (Veldwijk), L. Tulp (Wolthaze) en L. W. de Vries (Dennoord) die herkiesbaar zijn. Verder moet een lid des Bestuurs worden gekozen in de plaats van den heer Joh. J. van Schuylenburg (Dennoord), die bedankt.
  4. Aan de corporatie en afdelingen wordt verzocht, namen van kandidaten voor deze verkiezing in te zenden aan het centraal kantoor, Hollanderstraat te 's-Gravenhage.
  5. Verkiezing van een lid van de commissie tot het nazien der rekening over 1916, in de plaats van den heer A. Bourmeester, die volgens rooster afstreedt.
  6. Referaat van Ds. H. C. v. d. Brink te Dieren over: „De geestelijke verzorging in onze stichtingen”.
  7. Rondvraag.
- De vergadering is toegankelijk voor alle leden, begunstigers en belangstellenden.
- L. LINDBOON, Voorzitter.
C. S. van DOORNEN DE BRUIN, Secretaris.
J. KRAAP, Penningmeester.
- Aan deze vergadering gaat vooraf een ure des gebeds, in de kerk der broedergemeente, op *Dinsdag* avond 26 Sept. ten 8 ure.

Kort verslag der vergadering van de Geref. Kerken in de classes Klundert op 23 Aug. 1916.

1. De vergadering wordt met gezang, Schriftlezing en gebeden geopend door den praeses Dr. V. Hepp.
2. In het moderamen hebben voorts zitting: Ds. P. Nomes, scriba en Da. L. G. Goris, assessor.
3. Alle kerken zijn wettig vertegenwoordigd door hare primus-afgevaardigden.
4. Collecten en quota worden afgedragen.
5. De notulen der vorige vergadering zijn gelezen, goedgekeurd en getekend.
6. De vacaturebeurten worden geregeld, nl. 3 voor Drummen, 2 voor Klundert en voor deze drie maanden 2 op aanvraag aan de classis 's Bosch toegezegd; die in overleg met die classis zullen worden gegeven.
7. Verschillende rapporten worden uitgebracht.
8. De stukken betreffende de losmaking van Dr. V. Hepp, die naar Watergraafsmeer is vertrekt, worden in orde bevonden en de losmaking, onder dank voor Z.E.w. arbeid in onze classis, verleend.
9. Voor de zendingsovergang van Brabant wordt verantwoording in *De Bode* gevraagd.
10. Wegens het vertrek van Dr. Hepp worden benoemd: tot primus-zendingsdeputaat: Da. W. F. v. Dam; tot primus-visitator: Da. J. J. Koopmans; tot deputaat examinator: Da. L. G. Goris. De overige deputaten worden geconfermeerd.
11. De quaestor wordt, op advies der Hun zwijgen begint zich al te wreken.
12. Den Zendingsvrienden in de neutrale landen kwam het toe, daarover te waken en het daarheen te leiden, dat de strijd der volken aan de positie der Zending in het heden en in de toekomst geen schade deed; dat de Zending als iets dat geheel afzonderlijk behoort te staan, erkend bleef; dat de Zending en hare arbeiders zich ver van de politiek en van den oorlog zouden houden; dat de regeringen, ook wanneer zij op politieke gronden meenden te moeten ingrijpen, zich tot het onvermijdelijke beperkten, en dat in elk geval in de toekomst de wegen voor den arbeid van alle christelijke Zending

houding tusschen Evangelisatie-deputaten en Evangel. kerken benoemd Ds. W. T. van Dam.

16. Art. 43 behoort niet toegepast te worden.

17. De Assessor richt het woord tot den vertrekkenden Dienaar des Woords en dankt hem namens de vergadering voor zijn arbeid in deze Classis. Dr. Hepp beantwoordt dit woord met hartelijken dank, belofte en heilbede.

18. De e.k. vergadering te Klundert zal *Woensdag* 8 Nov. worden gehouden D. V. en samengeroepen door Zevenbergen.

19. Nadat de assessor in dankgebed is voorgegaan, sluit de praeses de vergadering.

Op last der classis,
L. G. GORIS,
h. t. ass.

Buitenland.

Duitschland. Uit de Broedergemeente. Aan een Duitsch Christelijk blad schrijft de „Reiseprediger” F. Petersen te Flensburg van de Broedergemeente:

„Het andere juk met de ongeloovigen. 2 Cor. 6:14. Dat de Broedergemeente zich aangesloten heeft bij de „Confederatie van Duitse Evangelische arbeidsorganisaties”, wordt in de Gemeente zelve diep betreurd, voornamelijk bij de geloovige gemeentelieden. Hij die de nieuwere geestelijke ontwikkeling in de gemeente gevolgd heeft, zal zich over deze toetreding niet verwonderen hebben; het was met het oog op de toestand haast niet anders te verwachten. Des te meer moet met nadruk gezegd worden, dat de Broedergemeente volgens haar oorspronkelijk wezen niet in dezen kring te huis hoort. Zij is van den aard van een Geloofs-gemeenschap, een Heilandsgemeenschap, een gemeente geweest. Het lag volstrekt niet in de bedoeling van den stichter der Broedergemeente, graaf von Zinzendorf, met ter zijde stelling van het geloof een ongelukkig juk met de ongeloovigen aan te trekken tot bevordering van maatschappelijke doeleinden, die niet op het fundament van het Christendom rusten. De gemeente had van oudsher de groote heilrijke, speciale roeping, den Heiland aan de geheele wereld te verkondigen, en dit nam de geheele belangstelling der gemeente in beslag, en eischte hare geheele ongedeelde krachten.

Uit het bovenstaande blijkt, dat de zuerdreus van het modernisme in de Broedergemeente helaas doorwerkt. Deze Broedergemeente mocht zich van het rationalisme van de 18de eeuw vrijhouden, en al telden hare leden slechts eenige duizenden, zij wist een groot en heilrijk zendingswerk te verrichten waarop wij thans nog bewonderend zien. Wij houden er ons van overtuigd, dat wanneer de werking van den modernistischen zuerdreus zich ook op zendinggebied laat gelden, dit duidelijk in de uitkomsten die verkregen worden, zal merkbaar zijn.

En de Christenen van neutrale landen zwijgen daarover?

In het Augustusnummer van het *Mis. Missionschrift*, richt een leider van den Duitischen zendingarbeid zich tot alle neutrale landen die bij de Edinburger Zendingconferentie vertegenwoordigd waren. Hij vindt het onverklaarbaar, dat ook de neutrale Christenen, die deel hadden aan den internationalen Zendingarbeid, de gevaren welke de oorlog voor de Zendingvelden medebrengt, zoo licht hebben opgevat. Er was anders aanleiding om over die gevaren na te denken. Slechts een voorbeeld! Het verbreken van de Congo-actie bracht niet alleen den gruwel van den oorlog ook op de Zendingvelden van Midden-Afrika over, maar ontaan ook alle daar werkende Zendingen haar rechtsgaard. Op de Congo-actie rustte in Midden-Afrika de vrijheid van Zending- en Schoolarbeid voor alle naties en confessies. Met het vervallen dier acte was voor elke koloniale mogendheid de mogelijkheid ontstaan, niet alleen de zending van andere naties niet te sluiten, maar ook het verder bestaan en de stichting van nieuwe posten en scholen van het eigen volk, van willekeurige voorwaarden, wellicht van het goetvinden der aanwezige ambtenaren, te laten afhangen. Lag het niet voor de hand, dat men krachtig had moeten uit spreken dat de publieke opinie in de neutrale landen zich verklaarde voor de vrijheid van het Zendingbedrijf in Midden-Afrika, zonder daarbij positie te nemen tegen eenige koloniale macht? Had men daarbij ook niet moeten verhoeden, dat bij het sluiten van den vrede aan de Zending hare levensvoorwaarden ontomen zouden worden?

Om deze dingen hebben zich de Christenen van neutrale landen niet of weinig bekommerd. Hadden zij het te druk met de Duitse gruwelen in België? Of meenden zij dat dergelijke voortgang beter uitgesteld konden worden tot na den oorlog? Dan hebben zij niet goed gedacht. Hun zwijgen begint zich al te wreken.

Den Zendingsvrienden in de neutrale landen kwam het toe, daarover te waken en het daarheen te leiden, dat de strijd der volken aan de positie der Zending in het heden en in de toekomst geen schade deed; dat de Zending als iets dat geheel afzonderlijk behoort te staan, erkend bleef; dat de Zending en hare arbeiders zich ver van de politiek en van den oorlog zouden houden; dat de regeringen, ook wanneer zij op politieke gronden meenden te moeten ingrijpen, zich tot het onvermijdelijke beperkten, en dat in elk geval in de toekomst de wegen voor den arbeid van alle christelijke Zending

zonder onderscheid, vrij bleven. „Wat hebben o. a. de Christenen in Amerika, wat hebben zij die aan de internationale zendingsgemeenschap deel namen, in dit beslissend moment voor de wereldzending gedaan? Wij hebben zoo goed als niets daarvan gehoord.

Reeds het lot der Duitse missies in West-Afrika had den neutralen aanleiding moeten geven, hunne stem te verheffen. Meer nog dat wat in Indië geschiedde. Ook daarover hebben de Christenen in neutrale landen tot hertoe gezwegen. Dit onverantwoordelijk zwijgen heeft de Engelsche regering aangemoedigd om haar doel, allen Duitschen invloed met wortel en tak uit te roeien, zooveel mogelijk ook in de Duitse zending te bereiken. Tegen de jaarswisseling 1915 zocht Engeland met alle middelen China tot deelname aan den oorlog en tot uitdrijving van alle Duitschers, de zendingen ingesloten, te bewegen. Door het heidensche Japan werd dit verijdeld. Amerika, dat zich juist tot dit zendingveld getrokken moest gevoelen, heeft ook in dat geval geen mond tegen Engeland open gedaan.

In Zuid-Afrika heeft Engeland tot hertoe de Duitse zending ontzien, omdat men het ook had op de Boeren, die van oordeel zijn dat deze zending zich voor het land zeer verdienstelijk maakte. Maar nu wordt bericht, dat den Duitse zendingen in Transvaal het onderrecht en het opzicht in hunne scholen verboden is, terwijl het Seminarie te Botshabelo gesloten werd. Andere maatregelen tegen de Duitse zending kunnen nog niet openlijk genoemd worden. Zij nemen echter den laatste twijfel weg, dat inderdaad de huidige Engelsche zendingpolitiek is: de Duitse zending, zoover haar invloed reikt, radicaal op zijde te schuiven.

En daarover zwijgen de Christenen uit de neutrale landen geheel.

Daaruit zal volgen, dat de machten die met Engeland strijden, hetzelfde gaan doen wat Engeland doet. Reeds nu stuiten bewegingen ten gunste van den Christelijken arbeid in Turkije op de weerwaag, hoe men van een islamitischen staat vrijheid voor de Christelijke zending verlangen kan, als 'het Christelijke Engeland' de Duitse zending op zijn gebied niet meer dulden wil. Bij de Edinburger Conferentie lag de groote niet-Christelijke wereld toegankelijk voor de gemene Christenheid. Dit hierin verandering gekomen is, komt voor rekening van Engeland en niet minder voor de Christenen uit neutrale landen, die uitmenscheleke berekening gezwegen hebben.

Aldus het betoog van Duitse zijde. Er is volgens ons niet veel tegen in te brengen.

N.-Amerika. Uit de Synode der Presbyterianen en der Methodist.

In de synode der Presbyteriaansche kerk in het Oosten kwam ook de zaak van het vermenigvuldigen der ebschiedingen ter sprake. Als eind middel tegen dit euvel werd aanbevolen beter Godsdiensonderwijs, vooral in de Zondagscholen, te doen geven. Opmerkelijk is het, dat op die kerkelijke samenkomst de ebschietatie niet ter sprake kwam; deze schijnt geheel door de Zondagsschool verdrongen te zijn. Op die scholen wordt groot en klein, oud en jong onderwezen.

Op de groote Methodistensynode te Saratoga Springs gehouden, werd een voorstel gedaan met betrekking tot het nemen van strengere maatregelen ten opzichte van het hertrouwen van gescheiden echtgenooten. Daarbij werd herinnerd, dat de kerk geen anderen grond voor ebschieting oot erkend heeft dan overspel, en te allen tijde het aanpaan van een huwelijk heeft verboden, roolung de echtgenoot van welke men gescheiden is, nog in leven is. Ook hield het voorstel mede in, dat elke predikant, die desondanks zulk een huwelijk sluit, ter verantwoording zal worden geroepen.

Geheelonthouding van wijn en sterkerdrank, ook van tabak, werd voor ieder lid der kerk, als niet in overeenstemming met een recht Christelijk leven, noodzakelijk geacht. Eeveneens werd welwijzerij en elke andere vorm van ontucht ten sterkste veroordeeld, terwijl verscherping der Staatswetten in deze hoogst noodzakelijk werd geacht.

Japan. Streven naar eenheid bij de Boeddhisten in Japan.

Het streven naar eenheid bij de Boeddhisten leidde den 16den December 1915 tot een vergadering in den bekenden West-Hongani-temple te Kioto (Japan).

Daar waren 64 afgevaardigden, vertegenwoordigers van 56 Boeddhistische sekten, aanwezig. Wat de aanleiding tot deze vereeniging was, wordt het best gekend uit de genomen besluiten. Een daarvoor vormt een protest tegen de onvriendelijke houding der overheden jegens het Boeddhistisme. Een met algemeene stemming aangenomen motie van wantrouwen tegen den gouverneur van Kioto doet de oorzaak dezer ontevredenheid op de overheden kennen. De Boeddhisten zijn van oordeel, bij den optocht door de stad, ter gelegenheid van het kroningsfeest, niet eerbiedig genoeg behandeld te zijn. Overigens is het duidelijk, dat wat er bij het kroningsfeest gebeurde, voor eenige verderziende leiders der Boeddhisten voor alles eens-gewenschte gelegenheid geweest is, om de verschillende sekten, die zich anders weinig om elkaar bekommeren, tot gemeenschappelijk handelen te vereenigen. Het respect, waarmee, bij den bekenden evangelisatie-veldtocht, de Christelijke sprekers schier overal door de overheden ontvangen zijn, en de goede uitgang van den veldtocht, op zichzelf beschouwd, hebben de Boeddhisten niet weinig geërgerd; en als de Chris-